

אדם, אותו רוח פנימי של אותו אָדָם, ציריך (ס"א ציריך) עליה באותו שם שְׁקָרָא בו גופו לבוש של אותו שם בשר שור. שור הוא פנימי של אותו גוף. הבשර שלו לבוש, וכן בלאם.

כמו זה בצד الآخر הטעמה, רוח שהחפשה בשאר עמים עובדי עכו"ם יוצאה מצד טמא שאינו אדם. ומשום כך לא עליה בשם זהה. השם של אותו רוח טמא לא עליה בשם של אדם ואין בו חלק. הגוף שלו לבוש של אותו טמא, בשאר טמא יטמא לתוכו בשאר לבושו. משום בכך, בעוד ששורה אותו רוח באותו גוף נקרא טמא. יוצאת רוח מהוות הלבוש - לא נקרא טמא ולא עליה אותו לביש בשם.

הרוחות למטה שנתקלים בהתווך של רוח זו מצטירים מפניהם ציורים שמתלבשים בלבוש אחר כמו ציורי בהמות טמאות, והתורה פתחה בכם (ויקרא יא) וזה לכם הטעמה. כגון חזיר ועופות ובهماות של אותו חזיר, רוח עליה באותו השם הגוף הלבוש שלו. והגוף נקרא בשאר חזיר, חזיר לתוכו בשור הלבוש שלו. וכך שני האידים הילו נפרדים. אלה נכללו בסוד אדם, ואלה נכללו בסוד של טמא. כל מין הזול למןינו וחוזר למניינו.

המאורות העליונות שמאירים, מAIRIM באותו רקייע השמים וכו', לציר למטה ציורים בראוי, שבחווב ויתן אותם אליהם ברקייע השמים וכו' ולמשל ביום ובלילה. שלטון של שני אורות אלו זהו שלטון ברואי.

הטאור הגדול שלטונו ביום,

ההוא רוח פנימאה דאנפין סטרין (ס"א ציריך), סליק בההוא שמא דאתקררי בה גופא דיליה לבושא דההוא שמא בשער שור. שור איהו פנימאה דההוא גופא. בשער דיליה לבושא. וכן בלהgo.

בגונא דא בסטריא אחרא מסאבא, רוח דאטפשת בשאר עמיין עובי רובודת כוכבים ומזרות נפקא מפטריא דמסאבו לאו איהו אדם. ובגין כך לא סליק בשמא ד. שמא דההוא רוחא טמא לא סליק בשמא דארם ולית ביה חולקה. גופא דיליה לבושא דההוא טמא בשער טמא יטמא לגו בשער לבושא דיליה, בגין לכך ועוד דשי הוה רוחא ביהו רוח גופה אתקרי טמא. נפק רוחא מההוא לבושא לאו אקררי טמא ולא סליק הוה לבושא בשמא. טסירין למתא דאתהפה בהתויבא דרוחא ד. אצטירין מגיה ציורי דאלטלבשן בלבושא אחרא גזון ציורי בעירי מסאבי. ואורייתא פתח בהו (ויקרא יא) וזה לכם הטעמה. גזון חזיר ועופי ובעיר דההוא סטריא רוחא סליק בההוא שמא גופא לבושא דיליה. וגופא בשער חזיר אקררי. חזיר לגו בשער לבושא דיליה. ובגין לכך אלין תרין סטרין מתפרקן. אלין אתכלילו ברזא דארם. ואלין אתכלילו ברזא דטמא. כל זינא איזיל לזיניה ואתהדר לזיניה.

נהורין עלאין דקא מנחרין נהרין בההוא רקייע השמים וכו' לאצטירא למתא ציוריין בדקא חז. דקfib ויתן אותם אליהם ברקייע השמים וכו'. ולמשל ביום ובלילה. שלטנו דתרין נהורין דא איהו שלטנו בדקא חז.

מאור גדור שלטנו בימם. מאור קטן שלטנו בלילה.

מאור קpun שלטונו בלילה. וסוד זה, מכאן שלטון הזכר ביום לשות (נ"א לאלא) לביתו בכל מה שצורך ולחכנית בו טרף ומזון. פיון שגנוכס הלילה והגנבה לוחמת הפל, אין שלטונו הפית - רק בגנבה, שהרי אין השלטונו שלה לנו של חור, שפטות (משל לא) ופקם בעוד לילה ותפנ טרף ופקם ממשלת היום ולא הוא. ממשלת היום של הזכר, וממשלת הלילה של הגנבה.

[פאור דROL זה השם, וש בו שנים עשר פרחים, יש בו שטים עשרה שעוטו, ומשמש שלט על היום. פאור הקpun יש בו שנים עשר פרחים, וזה הלבנה, ושלטה על מללה, וככליה יש שטים עשרה שעוטו, ועל זה ביום ההוא יהה ה' אחר ושם אחר. השמש וחמש עשר פרחים נעשים שלוש עשרה מדות תרכזים.ليل הלבנה ושנים עשר פרחים ונשזו שלשה עשרה. ונעשה השמש והלבנה אחרה, ביום ולילה אחרה. וזה שפטות וזה ערב וזה בקר ים אחר, והוא זה הלעלת]. ואת הכהבים - פיון שהגנבה פוקדת את הבית ומתחנסת לבעה, אין שלטונו לבית אליא רק לעלמות שנשארו בבית להתקין כל תקוני הבית, ואחר כך חוזר הבית לשולטן הזכר ביום, והכל פראי.

וניש אלחים את שני המאות. זה מאור וזה מאור. משום כך אומם מאורות שעולים למעלת נקרים מאויר או, ואומם מאורות שירדו למטה נקרים מאוי אש, שהם דרגות למיטה ושולטים כל ימי החל. ועל כן, בשחשפת יוצת, מברכים על גור, שהרי נתנה להם רשות לשולט. האצבעות של בן אדם הם סתר של דרגות וסודות שלמעלה, ויש בהם פניםיהם ואחרויים. אחרים הם להם לחוץ, והם רמז לצפוני האצבעות.

ולכן יש רשות להסכל באפרונים במזאי שפת, שהרי מאירים מאותו גור ומאירים מאותה אש שלט.

שלטנותה דרכורא ביממה למןאה (נ"א למלה) ביתה דאצטריד וילא עלא ביה טרפה ומזונא. פיון דעתל ליליא ונוקבא נקייט פלא לית שלטנו דביתא בר בנוקבא, דהא כדי שולטנו דילאה (ולא דרכרא) דביתיב, (משל לא) ותקם שלטנו דילאה ותפנ טרף לביתה. היא ולא הוא. ועוד לילה ותפנ טרף לביתה. ממשלת הלילה **דנווקבא**.

(מאור גדור דא הוא שמשא ואית ביה תרין עשר פתחין. אית ביה תרי עשר שעוט, ומשמש שלט על יומא. מאור קpun אית ביה ערי עשר פתחין ורא סירהו ושלטה על ליילא. ולילא אית ביה תריסר שעוטי, ועל דא ביום החוא ותיה יי אחד ושםו אחר. שמשא ותריסר פתחין ארבעין יג' מכילו רוחמי.ليل סירהו ותריסר פתחין ואתעברו שמשא וסירה שדר. ויום ולילה אחרה. דרא הוא דביתיב וויה ערב וויה בקר ים אחד ורא דא לעילא). ואת הכהבים. פיון דנווקבא פקידת ביתא ואתכנית לבעה לית שלטנו לביתה אלא לעולמתן דאסתרון בבייתא לאתקנא כל תקוני ביתא. ובתר אתחדר ביתא לשולטנו דרכורא ביממה כלא קדכא חיזי:

וניעש אלהים את שני המאות. דא מאור ודא מאור. בגין כך אונן נהוריין דסלקי לעילא אקרון מאורי אור. ואונן נהוריין דנחותו לתטא אקרון מאורי אש דאנון דרגין לתטא ושלטי כל יומו דחול. ועל דא כב נפיק שבטא מברכין על שרガ דהא אתייב לוון רשו לשולטאה. אצבעאן דבר נש אונן סתרא דדרгин וריזין דלעילא, ואית בהו פנים מאין ואחרויים. אחוריים אונין לבר ואונין רמז לטופרין דאצבען. בגין כך אית (וז' נ"א) רשו לאסתבלא בטופרין במזאי שbeta דהא נהרין מההוא שרガ ונחרין מההוא אש לשולטאה.

ולכן יש רשות להסכל באפרונים במזאי שפת, שהרי מאירים מאותו גור ומאירים מאותה אש שלט.